

सुखनाम [निघ० ३.६.] । सुषदा सुष्टु सीदन्ति देवा यस्यां सा सुषदा । सम्यगुपवे-
शनयोग्या चासि । चकारौ पूर्ववत् । द्वितीयोऽयं मन्त्रः ॥ ऊर्जस्वती पयस्वती
चासि । ऊर्जःशब्दोऽन्नवाची । पयःशब्दस्तद्विकारदध्यादिवाची । तदुभयवती ।
चौ पूर्ववत् । तृतीयो मन्त्रः ॥ २७ ॥

a. पुरा क्रूरस्य विसृपो विरप्शिन्नुदादाय पृथिवीं जीवदानुम् ।

यमैर्यश्चन्द्रमसि स्वधाभिस्तामु धीरासोऽनुदिश्य यजन्ते ॥

b. प्रोक्षणीरासादय । c. द्विषतो ब्रधोऽसि ॥ २८ ॥

का० [२.६.३२.] पुरा क्रूरस्येत्यनुमाटीति । अत्रेयमाख्यायिका मन्त्रेऽभिप्रेता ।
कदाचिद्देवानामसुरैः सह संग्राम उपस्थितस्तदा देवैर्मिथो मन्त्रितं यदस्या भूमेरु-
त्कृष्टं देवयजनस्थलं तच्चन्द्रे संस्थाप्य युद्धं कुर्मस्तत्र यद्यस्माकं पराजयः स्यात्तदा
देवयजने यागं विधाय पुनर्देत्यपराजयं करिष्याम इति संमन्य भूमेः सारभागं
देवयजनं चन्द्रे स्थापयामासुस्तत्कृष्टवर्णमिदानीमपि (69.) दृश्यतः इत्याख्यान-
मयं मन्त्रो ब्रूते [१.२.५.१८.] ॥ पुरा क्रूरस्येति त्रिष्टुप् चन्द्रदेवत्या । विरप्शीति
महन्नाम [निघ० ३.३.] विविधं रपति (70.) वेदत्रयद्वयेण शब्दं करोतीति विर-
प्शी । यज्ञो (71.) वेदिवं (72.) प्राप्तो विष्णुः सम्बोध्यते । हे विरप्शिन् विष्णो
परमेश्वर त्वं शृणु अनुगृहाणेति शेषः । क्रूरशब्दोऽत्र संग्रामवाची । संग्रामो वै
क्रूरमिति श्रुतेः [१.२.५.११.] । विविधं सर्पन्ति योधा यस्मिन्निति विसृप् । तस्ये-
ति क्रूरविशेषणं पञ्चम्यर्थो षष्ठ्यौ । विसृपो नानाबोधयुतात्क्रूरात् युद्धात् पुरार्थादे-
वाः जीवदानुं जीवं ददातीति जीवदानुस्तां जीवस्य धात्रीं सारभूतां यां पृथिवीमु-
दादाय ऊर्ध्वं गृहीत्वा स्वधाभिः वेदैः सह चन्द्रमसि इन्दौ ऐरयन् प्राक्षिपन् स्था-
पयामासुः धीरासः धीरा मेधाविनः तामु उ एवार्थे तामेव चन्द्रस्थां पृथिवीमनु-
दिश्य दर्शनेन संपाद्य सैव भूमिरस्यां वेद्यां विद्यतः इति भावयित्वा यजन्ते यागं
कुर्वन्ति । स्वधाशब्दो यद्यप्यन्नवाची तथाप्यन्नान्नहेतुभूता वेदत्रयी कथ्यते । यां
चन्द्रमसि ब्रह्मणा दधुरिति श्रुतेः [१.२.५.११.] ब्रह्मणा वेदेन सहेत्यर्थः । अ-
नेन मन्त्रेण खातायां वेद्यां लोष्टकृतवैषम्यनिवृत्तये समीकरणद्वयं मार्जनं कुर्यात् ॥